

**Олексенко Л.В., канд. екон. наук, доцент
ТОВ «Інститут інноваційної біоекономіки», Україна**

Підходи управління розвитком національної інноваційної системи

Основам теорії та методології управління присвячено безліч робіт. Серед них роботи П. Друкера, М. Мескона, Ф. Хедоурі, М. Портера, Й. Завадського, А. Гранберга, С. Глазьєва, Д. Львова та ін.

Управління системою являє собою процес спрямованого впливу на об'єкт управління з метою досягнення певного результату розвитку системи. Воно мінливе в часі і ґрунтується на вивченні сутності об'єкта управління і керуючих процесів, тобто змістовних і формальних елементів об'єкта, рушійних і керованих чинників розвитку, взаємозв'язків між елементами системи. При цьому управління системою повинно підкріплюватися необхідними ресурсами, характер і ступінь активізації яких впливає на розвиток системи.

Методологія управління визначається логікою функціонування системи країни, а розвиток – її спрямованістю. По суті, управління розвитком системи можна розглядати як певні дії різних рівнів управління для забезпечення цільового орієнтиру. При цьому мета завжди опосередкована і «... може бути сформована тільки як продукт взаємодії системи цінностей і проблем» [1, с. 77]. Слід зауважити, що цільові орієнтири (мета) змінюються при переході від одного якісного стану системи до іншого, що супроводжується регулюванням процесу розвитку та визначення його результату. Іншими словами, управління розвитком національної інноваційної системи спрямоване на досягнення певних результатів і вимагає врахування низки положень:

- існування умов, що гарантують перманентне відтворення інноваційного ресурсу;
- створення гнучкого механізму формування та використання інноваційних факторів розвитку;
- створення дієвої системи управління, здатної забезпечити взаємозалежні вертикалі і горизонталі по лінії: господарюючий суб'єкт, регіон (область), країна.

Узагальнюючи вище зазначене, ми вважаємо, що *управління розвитком національної інноваційної системи* можна визначити як *безперервний процес структурного упорядкування сукупності елементів системи з побудовою внутрішніх і зовнішніх зв'язків взаємодії функціональних ланок для досягнення цілей її розвитку.*

Інакше кажучи, управління розвитком національної інноваційної системи нами розглядається з позиції організаційної та комунікаційної складових процесу управління, а система управління вибудовується з урахуванням відгуку на вплив з боку зовнішнього середовища.

Список використаних джерел

1. Пчелинцев О.С. Региональная экономика в системе устойчивого развития. М.: Наука, 2004. 258 с.